

Auticafé Kennemerland, 14 november 2017

Autisme en seksualiteit

Op dinsdagavond 14 november was het 4e Auticafé van 2017. De alom bekende locatie was als altijd de Juliana van Stolbergschool te Castricum. Het thema van de avond was ditmaal: autisme en seksualiteit. Arthur Hofman was uitgenodigd om deze avond te spreken. Arthur is therapeut en ervaringsdeskundige op dit gebied.

Het belooft een boeiende avond te worden met ongeveer 40 bezoekers.

Bij binnenkomst loop je ook langs de uitgebreide folder- en boekentafel, waar van alles ligt gerelateerd aan autisme. Folders, flyers, etc. mogen uiteraard meegenomen worden, daar wordt gretig gebruik van gemaakt.

Rond 20:00 uur opent Nanette de avond en heet iedereen van harte welkom. In het kort neemt zij het programma van de avond door. En vertelt ook onder meer waar Auticafé Kennemerland voor staat en wat ze allemaal doen. Hierna geeft ze het woord aan Arthur Hofman.

Arthur Hofman introduceert zichzelf. Hij vertelt dat hij sinds 2002 werkzaam in de topklinische jeugdzorg als behandelaar van kinderen, jongeren en volwassenen vanuit zijn eigen praktijk voor individu- relatie en systeem. Verder is gespecialiseerd op het gebied van autisme, seksualiteit, genderdysforie, relatieproblematiek en jongeren met emotionele of gedragsproblemen.

Arthur begint te vertellen. Genderdysforie en homoseksualiteit hebben geen relatie met elkaar, maar worden wel regelmatig verward, vooral bij jongens. Maar genderdysforie gaat over de genderidentiteit: de diep van binnen gevoelde mannelijke of vrouwelijke identiteit. Homoseksualiteit gaat over de seksuele voorkeur en partnerkeuze van een persoon. Mensen met genderdysforie kunnen homo-, hetero- of biseksueel zijn. Genderdysforie komt voor bij 0,4% van de Nederlandse bevolking. En circa 4% van de Nederlanders voelt zich niet eenduidig man of vrouw. Bij mensen met autisme liggen deze percentages waarschijnlijk veel hoger.

Arthur werkt ook samen met de genderkliniek van het VU Medisch Centrum. Ongeveer 10% van de jongeren die hier komen hebben ook een autisme-diagnose. Mensen met autisme laten vaker gender non-conform gedrag zien. Ook blijkt dat mensen met autisme relatief vaak worstelen met hun genderidentiteit. Vervolgens gaat hij hier wat dieper op in. En komt met het voorbeeld van de 5-jarige Roy. Hij had van huilbuien en teruggetrokken gedrag, maar ook opstandig gedrag. In een boze bui had Roy geroepen: 'en mijn piemel moet er ook af!' Hij was op van alles getest. Autistische kenmerken, maar geen hoofddiagnose. Roy heeft een gewelddadige vader en heeft het geweld van vader als bedreigend en ongewenst mannelijk ervaren en het uitschelden van vader - mietje, meisjesachtig - zorgt ervoor dat Roy zich niet kan voegen in zijn mannelijkheid. Na therapie en veel gesprekken is Roy nu Lisa, speelt met poppen, draagt jurkjes. En is gelukkig. Op school is er uitgebreid over gesproken.

Vervolgens gaat Arthur in op genderdysforie.

Je hoort geregeld uitspraken als 'erecties zijn irritant, ik zou liever een meisje zijn' of 'als ik een meisje was, had ik veel meer vrienden'. Dat kan duiden op genderdysforie, of het is wennen aan veranderingen en erbij willen horen.

Een autistisch meisje kan een innige vriendschap met een ander meisje verwarren met ook willen zoenen of seks hebben met haar omdat zij zich daar vertrouwd bij voelt. Maar een autist die zich niet interesseert in het gedrag wat bij zijn geslacht hoort, kan mannelijk of vrouwelijk overkomen en daardoor verdacht worden van homo-zijn of hebben van genderdysforie. Het is voor homoseksuele autisten in de regel moeilijk om contact te leggen met andere homoseksuelen. Ook is er bij autistische homoseksuelen vaker sprake van asexualiteit. De seksuele identiteit is bij mensen met autisme vaak diffuus en geven aan nog niet te weten of ze op mannen of vrouwen vallen.

Bij kinderen rond de leeftijd van 2 jaar wordt er verschil in geslacht opgemerkt, tussen 3 en 5 is het geslacht een stabiel gegeven. Homoseksualiteit is aangeboren: niet te genezen of te behandelen. Genderdysforie werd vroeger verweten aan een verstoorde moeder-kindrelatie. Genderdysforie is afhankelijk van een heleboel veelal nog onbekende factoren.

Op een rij: Homoseksueel: Seksuele voorkeur van een man of vrouw voor iemand van hetzelfde geslacht. Bisexueel: Seksualiteit die gericht is op beide geslachten. Genderidentiteit: "Het gevoel dat je hebt over je gender (geslacht, sekse). Je kunt je een man, een vrouw, iets ertussenin of beide voelen"

Transgender is een verzamelnaam voor een groep diverse mensen. Het gaat onder andere om mensen die: - Zich een meisje/ vrouw voelen, maar het lichaam hebben van een jongen/ man. - Of die zich een jongen/ man voelen maar het lichaam hebben van een meisje/ vrouw. - Zich zowel mannelijk als vrouwelijk voelen. - Zich tussen mannelijk en vrouwelijk in voelen. - Zich niet mannelijk en niet vrouwelijk voelen. - De hokjes en ideeën over 'man-zijn' en 'vrouw- zijn' in onze samenleving te beperkt vinden en zichzelf daar niet in thuis voelen.

Transsexueel: "Een deel van de transgenders slikt hormonen of wil dat gaan doen, is van plan één of meerdere operaties te ondergaan of heeft dat in het verleden al gedaan. Het doel van de verschillende behandelingen is dat het eigen lichaam beter bij de eigen genderidentiteit gaat passen. Een 2e voorbeeld is Ben. 13 jaar en antisociaal. Diagnose autisme. Komt niet buiten. Veel gepest. Veel ruzie met stiefvader. Huiswerk meegegeven. Bij 2^e gesprek geeft Ben aan zich transgender te voelen. Aangemeld bij genderkliniek VUMC. Nu heet ze Anna. En het gaat goed op school, ze heeft zelfs verkering.

Het traject van de genderkliniek. Eerst lichamelijk onderzoek bij puberteit. Puberteitsremmers zijn een middel. Vanaf 16 jaar volgt hormoonbehandeling middels injecties. En vanaf 18 jaar mag een geslacht veranderende operatie.

Blijf open over relatiekeuze. We moeten leren om open over voorkeuren en relaties te spreken. We moeten af van de maskers voor kinderen en volwassenen waarmee we ze vertellen dat ze ergens aan moeten voldoen. Kom maar op met die rappers met nagellak en operazangeressen in spijkerbroek. Of zonder nagellak en in een enorme jurk. Als dat is wat je wilt. Want gender zit in je bovenkamer, niet in je onderbroek.

Tijdens zijn verhaal beantwoordt Arthur ook diverse vragen vanuit het publiek.

Na eerst een aantal stellingen aan de aanwezigen te hebben geponeerd, komen er meer vragen over seksualiteit. Hoe ga je daar nu mee om? Ouders moeten soms uit hun comfortzone leren stappen. Leer je kind bijvoorbeeld knuffelen.

Waar ligt de grens? Wat mag wel en wat mag niet? Blijf in contact met je kind. Bespreek het.

Wanneer begin je over seksuele voorlichting? Maakt eigenlijk niet uit. Wat houdt je tegen om het er over te hebben? Je bent als ouder expert van je eigen kind.

Dan is het tijd voor het 1-minuutje. Diverse mensen komen met tips. En waardevolle informatie.

Onder meer van Mieke Borgmeijer van de Adviesraad Sociaal Domein Castricum, zij geven advies aan de gemeente Castricum over bijvoorbeeld leerlingenvervoer.

Esther Posno verteld over haar energetische therapie waar ze graag mensen met autisme mee wil helpen.

Edith Burgering vertelt over energetische therapie. Zij is intimiteit en seksualiteit coach.

Verder wordt nog genoemd Zonder Stempel, dat is een café COC voor mensen met een beperking.

Voor meer informatie over het 1 minuutje kunt u contact met het team van het Auticafé

Kennemerland opnemen.

Nanette bedankt hierna iedereen voor zijn of haar aanwezigheid. Er worden bedankjes uitgedeeld aan de spreker, het team en aan Joy Living . De avond wordt afgesloten met een hapje en een drankje. En kunnen we trots terugkijken op een drukbezochte avond.